

[Lorentzen.]

hjælpe en anden fætter eller kusine, hvis han havde mulighed derfor, men kunne ikke gøre det i testamentsform og på den måde overføre arven.

Vi kan ikke love at medvirke til en deling af 3. arveklasse, men er parat til at følge den højtærede justitsminister, for så vidt angår bortfaldet af 4. og 5. arveklasse.

Iøvrigt vil afgørelsen af dette spørgsmål om arveklasser og om arveretten i det hele taget afhænge ikke alene af de skiftende justitsministre; også finansministeren vil have et ord med at sige, og man kan let sætte arveafgiften så højt, at arveretten i og for sig bliver illusorisk. Jeg har nok forstået, at man tror, at vi har små arveafgifter i Danmark. Det er ingenlunde tilfældet. Hvis det f. eks. drejer sig om et beløb i arveklasse B på 99 000 kr., der med de nuværende prisforhold ikke er noget kæmpebeløb, kommer man af med 44 000 kr. i arveafgift til staten. Det er dog et betragteligt beløb.

Der er et enkelt punkt af mere speciel juridisk interesse, som jeg ikke har taget noget endeligt standpunkt til, men som jeg dog gerne vil henlede opmærksomheden på. Det kan godt være, at man kan sige, at min betragtning ikke er rigtig. I lovforslagets § 3 står: „Loven gælder ikke for Grønland“. Men samtidig behandler vi her i dette høje ting et forslag til lov om gennemførelse af dansk privatret i Grønland, og arvelovgivningens hører under privatretten. Til slut i dette lovforslag står der: „Fremtidige love har, medmindre andet bestemmes, ikke gyldighed for Grønland“. Nu skal jeg ikke slå mig til ridder på dette, især da jeg ikke selv har været opmærksom på det i første omgang, jeg vil bare henlede den højtærede justitsministers opmærksomhed på, om det ikke skulle være tiltrængt, at disse to lovforslag blev bragt i bedre overensstemmelse med hinanden.

Med disse ord og med den begrænsning, jeg iøvrigt har gjort, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Rasting: Jeg vil gerne på mit partis vegne tilsige velvillig og interesseret medvirken til behandling af de tanker, som er nedlagt i det foreliggende lovforslag.

Som det vil fremgå af, hvad der er sagt i denne sag, omfatter lovforslaget et ganske begrænset udsnit af arvelovskommissionens betænkning fra 1941. Grunden til at man har villet tage dette begrænsede udsnit ind under lovgivningen, nemlig nedskæring af slægtsarveklasserne, hvorved man udskyder 4. og 5. arveklasse, oldeforeldre og tipoldeforeldre, og deler 3. arveklasse over, så at man medtager bedsteforeldre, onkler og tanter, men lader fætre, kusiner og deres efterkommere gå ud, er, at man egentlig må vente på et nordisk samarbejde på arvelovgivningens område, men at ministeriet har ment det presserende at få dette spørgsmål løst, dels fordi i sig selv de meget fjerne arverelationer ikke bør have den betydning nu, som de tidligere har haft, og dels fordi der for skifteretterne har vist sig vanskeligheder ved at opspore fjerne arvinger.

Vort parti respekterer, hvad der er oplyst fra justitsministerens side om skifteretlige vanskeligheder, men vi er noget i tvivl om, hvorvidt de af arvelovskommissionen og i tilslutning dertil af justitsministeriet fremdragne hensyn og betragtninger vedrørende slægtsarvens betydning i vore dage er så tungt vejende, som kommissionen og ministeriet selv er tilbøjelige til at mene. Man henviser til, at slægten ikke i det moderne samfund har den samme betydning som tidligere. Man henviser til, at vi i stedet for slægten har fået et nyt begreb, der hedder familie. Hvis man fra et konservativt synspunkt skulle gøre disse spørgsmål op, vil man svare dertil, at den private arveret på lovens grund har betydning og bør have betydning, så længe den er en udbygning til privatejendomsretten i den forstand, at man derigennem kan vente privatejendomsretligt initiativ og produktionsstimulering.

Med hensyn til spørgsmålet familie i modsætning til slægt vil jeg understrege, hvad det ærede medlem hr. Lorentzen fremhævede, at slægten endnu har betydning på landet.

Når man dernæst ser på den motivering, som er givet af den højtærede justitsminister ved lovforslagets fremsættelse, at man ikke vil foregribe et nordisk initiativ, vil jeg fremhæve, at de nordiske lande indtager forskellige standpunkter med hensyn